

NEDJELJNA ČITANJA: Jš 5,9a.10-12; Ps 34,2-7; 2Kor5,17-21; Lk 15,1-3.11-32

Nekada su nedjelje, dok su svete Mise bile na latinskom jeziku, dobivala svoje nazive po početnim riječima ulaznih pjesama (introita) pa se tako na Četvrtu nedjelju korizme pjevala antifona "Laetare Jerusaleme" (Raduj se, Jeruzalme), na temelju čega se i danas kadšto može čuti da se ona naziva Nedjelja Laetare. "Raduj se, Jeruzaleme..." stihovi su koje pronalazimo u Knjizi Izaijinoj 66,10, a u prijevodu glase ovako: "Veselite se s Jeruzalemom, kličite zbog njega svi koji ga ljubite! Radujte se, radujte s njime svi koji ste nad njim tugovali!" Nedjelja Laetare nalazi se približno u sredini korizme, pa se ponekad naziva i Sredoposna, a poznata je i pod nekim drugim imenima, kao npr. Majčinska nedjelja, Nedjelja ruže, Ružičasta nedjelja ili Nedjelja pet kruhova. Svi smo mi osjetljivi na zemaljska dobra, trudimo se stjecati ih, čuvati, te potom i uvećavati, već kako nam prilike u kojima živimo omogućće. U materijalističkom svijetu u kojemu živimo, a u kojem se ljude i život vrednuje prema onome što imaju, pred nama su uvijek veći izazovi glede zemaljskih dobara. Zato su nama ljudima redovito važne vijesti o tome tko je koliko stekao, koliko mu teži bogatstvo, koliko su velika njegova ulaganja, te koje su pretpostavke za uvećanje njegova kapitala. Osim toga pazimo i kritiziramo loše gospodarenje društvenom imovinom, rasprodaju dobara ispod cijene ili pak na netransparentan način. Smeta nas kada vlasti loše upravljaju državnom imovinom, jer znamo da joj se vrijednost ne može uvijek na prikladan način izraziti. Sve su to pokazatelji kako smo osjetljivi za zemaljska dobra, te pazimo što činimo s njima. (pripremio: Frano Bijelić, bogoslov)